

Rekenmethodiek delen en sommeren geluidimmissiewaarden

*De in deze rekenmethodiek gehanteerde begrippen
zijn opgenomen in artikel 1 begripsbepaling van het bestemmingsplan.*

1. Inleiding

De omvang en ligging van de AGE's, zoals deze zijn opgenomen in Bijlage 1 bij de regels, zijn bepaald op basis van de inrichtingsgrenzen ten tijde van planvaststelling van bestaande bedrijven of op basis van een te verwachten toekomstige indeling met activiteiten. Indien een inrichting zich nieuw wil vestigen op een AGE dan zal een melding in het kader van het Activiteitenbesluit of een aanvraag om een omgevingsvergunning worden getoetst aan de geluidsruimte voor die AGE. In veel gevallen zal de omvang van de inrichting echter niet geheel overeenkomen met de grenzen van AGE's zoals opgenomen in het bestemmingplan, maar zal een inrichting een of meerdere delen van AGE's beslaan. Ook bij uitbreiding of wijziging van een bestaande inrichting zullen de inrichtingsgrenzen niet altijd overeenkomen met de grenzen van AGE's. In dat geval moet de beschikbare geluidsruimte voor die inrichting opnieuw worden bepaald met de hier omschreven rekenmethodiek. Hierbij zijn de volgende situaties mogelijk:

1. De geluidsruimte moet worden bepaald voor een deel van een AGE geen bestaande inrichting vormt (§2.1).
2. De geluidsruimte moet worden bepaald voor een deel van een AGE die een bestaande inrichting vormt (§2.2).
3. De geluidsruimte moet worden bepaald voor meerdere gehele AGE's (§2.3).
4. De geluidsruimte moet worden bepaald voor meerdere delen van meerdere AGE's (§2.4).

In de volgende paragrafen wordt aangegeven hoe in de verschillende situaties de geluidsruimte bepaald moet worden. Het is evident dat hiervoor de inrichtingsgrenzen bekend moeten zijn.

2. Het bepalen van de geluidsruimte

2.1 Het bepalen van de geluidsruimte voor een deel van een AGE die geen bestaande inrichting vormt

Ingeval een inrichting wordt gevestigd op een deel van een AGE die geen bestaande inrichting vormt, dan wordt de geluidsruimte naar evenredigheid van het te gebruiken oppervlak van die AGE en de bijbehorende geluidsruimte bepaald. De omvang van de AGE's en de brongegevens die zijn gehanteerd om de geluidsruimte te bepalen, zijn vastgelegd in Bijlage 4 Modeluitgangspunten en invoergegevens behorende bij de regels van het bestemmingsplan. Dit rekenmodel moet worden gebruikt om de geluidsruimte voor een deel van een AGE te bepalen. De geluidsruimte kan met de volgende stappen worden vastgesteld:

1. De grootte en vorm van de oppervlaktebron wordt aangepast aan het beschouwde deel van de AGE.
2. Indien na aanpassing van de oppervlaktebron het aantal deelbronnen minder dan 10 bedraagt, dient de stapgrootte tussen de deelbronnen dusdanig te worden verkleind dat op het beschouwde deel van de AGE tenminste 10 deelbronnen zijn gelegen.
3. De eigenschappen van de oppervlaktebron mogen niet gewijzigd worden anders dan volgens de stappen 1 en 2.
4. De oppervlaktebron op het beschouwde deel van de AGE wordt met het rekenmodel berekend op alle immissietoetspunten conform de meet- en rekenmethode industrielawaai voor complexe situaties (methode II), zoals beschreven in de Handleiding

meten en rekenen Industrielawaai 1999, onder de in de genoemde Handleiding bepaalde voorwaarden.

5. De met stap 4 berekende Geluidimmissiewaarden van het beschouwde deel van de AGE op de immissietoetspunten, uitgesplitst naar de dag-, avond- en nachtperiode, is de geluidsruimte voor het beschouwde deel van de AGE. De berekende Geluidimmissiewaarden worden weergegeven met een nauwkeurigheid van 1 decimaal.

2.2 Het splitsen van reeds uitgegeven AGE's die een bestaande inrichting vormt

AGE's waarop ten tijde van planvaststelling bestaande inrichtingen zijn gelegen, zijn qua ligging en afmetingen bepaald op basis van de inrichtingsgrens van de betreffende inrichting. De geluidsruimte van die AGE's zijn gebaseerd op de vergunde situatie, waarbij uit is gegaan van het in het zonebeheermodel opgenomen rekenmodel. Dit is het rekenmodel dat ten grondslag heeft gelegen aan het akoestisch onderzoek, behorende bij de aanvraag van de vigerende vergunning(en). Het rekenmodel is opgesteld op basis van de destijds aangevraagde en vergunde situatie. In de praktijk zijn de geluidemitterende inrichtingsactiviteiten en dus de geluidemissie niet evenredig over het totale oppervlakte van een AGE verdeeld. Om deze reden is het splitsen van een AGE en het bepalen van de geluidsruimte van de gesplitste AGE's, zoals genoemd in paragraaf 2.1 niet mogelijk. Bovendien is een splitsing van een bestaande inrichting qua verdeling van grond, gebouwen, installaties en ook geluidsruimte een privaatrechtelijke aangelegenheid tussen de bij de splitsing betrokken partijen.

Bij de splitsing worden de geluidsbronnen van de AGE in overleg volledig verdeeld door en tussen de bij de splitsing betrokken partijen om de geluidsruimte per beschouwd deel van de AGE te bepalen. Het is hierbij mogelijk dat bepaalde geluidsbronnen opgedeeld worden op basis van bedrijfsduurcorrectie. Vervolgens worden met de verdeelde geluidsbronnen per beschouwd deel van de AGE immissieniveaus, uitgesplitst naar de dag-, avond- en nachtperiode op de immissietoetspunten bepaald. De aldus bepaalde geluidsruimte per beschouwd deel van de AGE, is de geluidsruimte per beschouwd deel van de AGE overeenkomstig de inrichtingsgrens. De berekende immissieniveaus worden weergegeven met een nauwkeurigheid van 1 decimaal.

In de akoestische rapportage, zoals bedoeld in artikel 14.2 'Milieuzone-gezoneerd industrieterrein', voor het beschouwde deel van de AGE, worden de aan dat deel van een AGE toegekende geluidsbronnen beschreven en de immissie op de immissietoetspunten vastgelegd. Op deze wijze wordt de geluidsruimte aan het beschouwde deel van de AGE gekoppeld, ook als deze niet volledig is vergund. De akoestische rapportage wordt als bijlage bij de vergunning of maatwerkvoorschrift gevoegd.

Deze procedure geldt voor alle deelgebieden van de te splitsen AGE's.

2.3 Het bepalen van de geluidsruimte voor meerdere AGE's

Ingeval een inrichting meerdere gehele AGE's gaat gebruiken, dan dient de bijbehorende geluidsruimte te worden bepaald.

De berekende immissieniveaus van de betrokken AGE's, uitgesplitst naar de dag-, avond- en nachtperiode op de immissietoetspunten worden gesommeerd. De aldus gesommeerde geluidsruimte is de geluidsruimte voor het aldus ontstane gebied overeenkomstig de nieuwe inrichtingsgrens. De berekende immissieniveaus worden weergegeven met een nauwkeurigheid van 1 decimaal.

2.4 Het bepalen van de geluidsruimte voor delen van meerdere AGE's

Ingeval een inrichting delen van meerdere AGE's gaat gebruiken, dan dient de bijbehorende geluidsruimte te worden bepaald.

Eerst wordt de geluidsruimte voor de verschillende delen van de AGE's bepaald volgens de van toepassing zijnde methode zoals beschreven in § 2.1 of § 2.2. In afwijking van §1.1 en § 1.2 worden de immissieniveaus vooralsnog niet afgerond op 1 decimaal. Vervolgens worden de berekende immissieniveaus van alle delen van de AGE's, uitgesplitst naar de dag-, avond- en nachtperiode op de immissietoetspunten gesommeerd. De aldus gesommeerde geluidsruimte is de geluidsruimte voor het ontstane gebied overeenkomstig de nieuwe inrichtingsgrens. De berekende immissieniveaus worden weergegeven met een nauwkeurigheid van 1 decimaal.

In de akoestische rapportage, zoals bedoeld in artikel 14.2 'Milieuzone-gezoneerd industrieterrein', voor het aldus ontstane gebied, worden de aan dat gebied toegekende geluidsbronnen beschreven en de immissie op de immissietoetspunten vastgelegd. Op deze wijze wordt de geluidsruimte aan het beschouwde deel van de AGE gekoppeld, ook als deze niet volledig is vergund. De akoestische rapportage wordt als bijlage bij de vergunning of maatwerkvoorschrift gevoegd.